

Greul abia acum începe!

✎ Căpitan Claudiu ROȘOGA

La Batalionul Instrucție Transmisiuni *Frații Buzești* din Craiova a avut loc joi, 6 martie a.c., deschiderea perioadei de instrucție pentru prima serie de soldați voluntari din 2008.

La ceremonialul desfășurat cu această ocazie a participat din partea eșalonului superior, colonelul Nicolae Rancea, locțiitorul comandantului Centrului de Pregătire pentru Comunicații și Informatică *Decebal* din Sibiu, care a ținut să-i felicite pe tinerii militari pentru alegerea făcută pentru haina militară, avertizându-i totodată că *greul abia acum începe*. La rândul său, comandantul batalionului, locotenent-colonelul dr. Gheorghe Dincă, i-a asigurat pe tinerii soldați că numai o bună pregătire, în cadrul etapei instruirii individuale de bază, va face din ei soldați capabili să corespundă standardelor NATO. Comandantul a dat exemplul celor 1.318 de tineri pe care unitatea noastră i-a instruit pe parcursul anului 2007, și care, în acest moment, ocupă funcții în unități operative de pe teritoriu.

Activitatea a continuat cu prezentarea a două exerciții demonstrative de instalare a două stații de putere mică pe unde scurte, cât și o deplasare a grupeii de infanterie în câmpul tactic, exerciții pe care militarii voluntari trebuie să fie în măsură să le îndeplinească la sfârșitul perioadei de pregătire. Tot cu această ocazie, comanda batalionului a acordat cinci diplome de merit celor mai buni instructori, care s-au evidențiat pe parcursul anului 2007.

VETERANII CONDUC DETAȘAT

✎ Căpitan Dan SCUTARU

Gestionarea resursei umane la Batalionul 17 Vânători de Munte *Dragoș Vodă* trebuie privită cu mare atenție. Un veteran al unității, plutonierul Nicolae Olar, venit în cazarmă din 1991, remarcă faptul că a avut destui colegi ce au sosit și au plecat. Doar cei care au vrut să facă ceva în armată au rămas. Comandantul batalionului, locotenent-colonelul Doruț Greab, ne dă mai multe amănunte. „Am întâlnit un colectiv unit și profesionist. Baza au constituit-o cei cu experiență, militari cu state vechi în unitate care au pus umărul ca batalionul să aibă rezultate foarte bune la pregătirea pentru luptă. Eforturile pentru o instruire coerentă au fost ale tuturor militarilor, dar ne-am bazat cu precădere pe veterani. Spiritul coeziv al acestora i-a molipsit și pe ceilalți, mai tineri, și este o competiție continuă pentru a-și demonstra capacitățile. Ce-i drept, în condițiile actuale, nu putem face treabă decât cu oameni bine pregătiți și devotați scopului principal pe care ni l-am propus – o unitate cu simțul meseriei”.

Locțiitorul comandantului și șeful de stat major, rememorează cu nostalgie clipele importante ale structurii pe care o păstoresc de

vreme îndelungată. Reiese clar din enumerarea unor nume că atașamentul militarilor față de aceste locuri a permis perpetuarea unui spirit de luptă, combativ, chiar și în clipele grele pentru personalul batalionului, tocmai în momentele restructurării.

aduce plutonierul Olar care ne spune că acum soldații voluntari au deja cunoștințele teoretice și practice de specialitate formate. Majoritatea acestora au armata făcută și știu care este specificul vânătorilor de munte. Terenul muntos, pădurile care însoțesc crestele carpatine sunt frumoase doar

Presa i-a asaltat pe soldații voluntari craioveni în prima zi de instrucție

La capitolul instrucție, tot veteranii conduc detașat. Gavril Morar explica că a trebuit să muncească pe brânci cinci ani pentru a ajunge printre elitele batalionului. Angajat în 1991, după o instruire la sânge, sub bagheta unor comandanți exigenți, a ajuns la nivelul de performanță cerut de unitate abia în 1996. *Am trecut prin toate specialitățile care le-a avut această unitate, culminând cu pregătirea fizică*. La batalion, ponderea acestuia este enormă. Într-un fel, este explicabil prin faptul că vânătorii de munte trebuie să ducă lupta cu ușurință în teren muntos, prin păduri, indiferent de vreme. Eu, deși sunt de auto, nu am fost scutit de instrucție, în care efortul fizic făcea diferența între a câștiga sau a pierde lupta.

În acest context, instruirea cu militari profesioniști ar trebui să fie mai facilă. Lămuriri ne

când le admirăm. În timpul instrucției, de multe ori, nu mai poți privi lucrurile în acest mod, când ranița te sufocă, iar condiția fizică nu te ajută. În schimb, cei mai tineri sunt mult mai interesați să se pregătească și aceasta compensează într-o mare măsură lipsa lor de experiență. Dar nu trebuie să uităm că Armata nu este un loc unde totul este în roz. Sunt greutăți pe care trebuie să le depășim, unele care țin de instrucție, altele de asigurarea logistică și chiar personale. Dar viața ne-a învățat să trecem peste ele și, culmea, să obținem rezultate foarte bune.

Asemenea prorocului biblic, vânătorii de munte bucovineni continuă să creadă și să lupte chiar dacă problemele nu le prea dau pace. Speranța o constituie cel de lângă tine, colegul care îți stă aproape în tabere, la trageri sau aplicații.